

Sygn. VUa 48/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2017 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Marczyńska

Sędziowie: SSO Agnieszka Leżańska

SSO Urszula Sipińska-Sęk (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa S. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł.

z udziałem zainteresowanego (...) Ł.(...)i

w Ł.

o zasiłek chorobowy

na skutek apelacji wnioskodawcy S. M. od wyroku Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb.

z dnia 30 sierpnia 2016r. sygn. IV U 372/15

postanawia:

1. uchylić postanowienie Sądu Rejonowego IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. z dnia 21 listopada 2016 roku o przywróceniu pełnomocnikowi wnioskodawcy S. M. rady prawnej M. C. terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji,
2. zwrócić pełnomocnikowi wnioskodawcy rady prawnej M. C. pismo z dnia 10 listopada 2016 roku w części zawierającej wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji,
3. odrzucić apelację.

V Ua 48/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 sierpnia 2016 roku wydanym w sprawie IV U 372/15 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. – IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie S. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z dnia 28 września 2015r. odmawiającej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 11 sierpnia

2015r. do dnia 7 września 2015r. oraz zobowiązującej do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia z ubezpieczenia społecznego.

Postępowanie toczyło się z udziałem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. oraz zainteresowanego (...) Ł.-(...) (...) i (...) w Ł.. Strony były reprezentowane przez zawodowych pełnomocników.

Wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia powyższego wyroku w dniu 5 września 2016 roku złożył pełnomocnik skarżącego S. M. (k. 142 i 143).

Odpis wyroku został doręczony pełnomocnikowi S. M. w dniu 27 września 2016 roku (dowód: zwrotne poświadczenie odbioru k. 149)

W dniu 11 października 2016 roku (data nadania w placówce pocztowej) pełnomocnik ubezpieczonego złożył apelację.

Zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 14 października 2016r. pełnomocnik skarżącego został wezwany do uzupełnienia braków formalnych apelacji poprzez wskazanie wartości zaskarżenia w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji.

Wezwanie zostało doręczone pełnomocnikowi skarżącego w drodze awiza Zarządzenie Przewodniczącego zostało uznane za doręczone prawidłowo w dniu 2 listopada 2016r. (k. 161 akt)

W piśmie z dnia 10 listopada 2016r. pełnomocnik skarżącego wniósł o przywrócenie terminu do złożenia pisma procesowego wskazującego wartość przedmiotu zaskarżenia, jednocześnie wskazując, że wartość ta wynosi 1.144,66zł. (k. 162, 170)

Pismo z dnia 10 listopada 2016r. nie zawiera oświadczenia o doręczeniu odpisu pisma albo o jego nadaniu przesyłką poleconą pozostałym stronom (ZUS oraz (...) Ł.- (...)), które były reprezentowane przez zawodowych pełnomocników. Powyższe pismo nie zostało też doręczone pełnomocnikom stron przez Sąd (okoliczność bezsporna).

Postanowieniem z dnia 21 listopada 2016r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. przywrócił pełnomocnikowi wnioskodawcy S. M. – radcy prawnemu M. C. termin do uzupełnienia braków formalnych do wniesienia apelacji i zezwolił na złożenie pisma procesowego z dnia 10 listopada 2016r.

Zarządzeniem z dnia 21 listopada 2016r. Przewodniczący doręczył odpis postanowienia pełnomocnikom stron oraz nadał bieg apelacji.

W piśmie z dnia 15 listopada 2016r. pełnomocnik zainteresowanego (...) Ł.(...) (...) i (...) w Ł. wniósł o odrzucenie apelacji, z uwagi na nieuzupełnienie w wyznaczonym terminie przez pełnomocnika skarżącego braków formalnych apelacji.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawcy z dnia 25 listopada 2016r. pełnomocnik zainteresowanego (...) Ł.- Miejskiego (...) i (...) w Ł. wniósł ponownie o jej odrzucenie w związku z uzupełnieniem braków formalnych apelacji przez pełnomocnika wnioskodawcy po terminie. W uzasadnieniu pełnomocnik podniósł, że w sekretariacie Sądu dowiedział się o złożeniu w sprawie wniosku o przywrócenie terminu przez pełnomocnika wnioskodawcy, ale pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu nie zostało mu doręczone ani przez Sąd I instancji, ani przez pełnomocnika wnioskodawcy wbrew treści art. 132§1 k.p.c. Tym samym wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności winien być nadany na adres pełnomocnika zainteresowanego, bowiem sprawa znajdowała się w toku, a wobec nie zachowania tego trybu winien podlegać zwrotowi. W razie przyjęcia, że nie zaszły okoliczności z art. 370 k.p.c. wniósł o oddalenie apelacji jako bezzasadnej.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 7 marca 2017r. pełnomocnik zainteresowanego (...) Ł.-(...) (...) i (...) w Ł. ponownie wniósł o odrzucenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja podlega odrzuceniu, gdyż nieprawidłowym było wydane przez Sąd Rejonowy postanowienie o przywróceniu terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji i jako takie podlega uchyleniu.

Sąd drugiej instancji, w ramach postępowania wstępnego prowadzonego na podstawie art. 373 k.p.c., które jest postępowaniem kontrolnym w stosunku do postępowania przeprowadzonego przez sąd pierwszej instancji, do którego wpłynęła apelacja, bada dopuszczalność apelacji pod względem przedmiotowym, podmiotowym oraz zachowania terminu i wymagań formalnych apelacji, a także kontroluje orzeczenia wydane przez sąd pierwszej instancji w toku postępowania międzyinstancyjnego. **W ramach tej wstępnej kontroli mieści się również sprawdzenie zasadności przywrócenia przez sąd pierwszej instancji uchybionego terminu do wniesienia apelacji oraz uzupełnienia braków formalnych apelacji** (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 1968 r., III CZP 77/67, OSNCP 1968/12/201, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 1997 r., I CKN 45/97, OSNC 1997/9/122, z dnia 21 maja 1998 r., III CKN 471/97, OSP 1999/4/83, z dnia 5 stycznia 2001 r., I CKN 1156/00, z dnia 16 lipca 2009 r., II UZ 23/09). Przy czym jak wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie II CZ 119/13 nieodrzućcie apelacji z przyczyn wymienionych w art. 373 k.p.c. na posiedzeniu niejawnym nie wyłącza późniejszego jej odrzucenia na rozprawie.

W przedmiotowej sprawie brak było podstaw do przywrócenia przez Sąd I instancji pełnomocnikowi skarżącego terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji postanowieniem z dnia 21 listopada 2016r. Wniosek o przywrócenie terminu zawarty w piśmie pełnomocnika skarżącego będącego radcą prawnym, nie zawierał oświadczenia o doręczeniu odpisu tego pisma albo o jego nadaniu przesyłką poleconą zawodowemu pełnomocnikowi drugiej strony. Pełnomocnik (...) Ł.- (...) adwokat J. O. w odpowiedzi na apelację podniósł, że nigdy taki wniosek nie został mu doręczony. Tymczasem przepis art. 132 § 1 KPC nakazuje pełnomocnikom, będącym m.in. radcami prawnymi oraz adwokatami, wzajemne doręczanie sobie w toku sprawy bezpośrednio odpisów pism procesowych z załącznikami oraz zamieszczenie w treści pisma oświadczenia o doręczeniu odpisu pisma drugiej stronie albo o jego nadaniu przesyłką poleconą. Pisma, niezawierające powyższego oświadczenia, podlegają zwrotowi bez wzywania do usunięcia tego braku. Określenie „w toku sprawy” oznacza stan, którego nie kończy wydanie przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku.. Przepis § 1 art. 132 k.p.c. nie dotyczy jedynie **wniesienia** pozwu wzajemnego, **apelacji**, skargi kasacyjnej, zażalenia, sprzeciwu od wyroku zaocznego, sprzeciwu od nakazu zapłaty, zarzutów od nakazu zapłaty, wniosku o zabezpieczenie powództwa, skargi o wznowienie postępowania, skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia i skargi na orzeczenia referendarza sądowego, które należy złożyć w sądzie z odpisami dla strony przeciwnej oraz pism wnoszonych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, podlegających doręczeniu adwokatowi, radcy prawnemu, rzecznikowi patentowemu lub radcy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, którzy dokonali wyboru wnoszenia pism za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. (art. 132 § 1⁽¹⁾; § 1⁽²⁾k.p.c.)

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 27 października 2005 r., III CZP 65/05 (OSNC 2006, nr 3, poz. 50), wydanej w okresie obowiązywania art. 479⁹ § 1 KPC zawierającego uprzednio analogiczne rozwiązanie jak obecnie w art. 132 § 1 KPC wskazał, że przewidziany w tym przepisie obowiązek dołączenia do pisma procesowego wniesionego do sądu dowodu doręczenia drugiej stronie odpisu tego pisma albo dowodu wysłania go listem poleconym nie dotyczy wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku (art. 328 § 1 KPC). Uzasadniając tę uchwałę, Sąd Najwyższy wskazał, że taki wniosek składany jest wyłącznie w interesie wnoszącego, a jego treść i cel nie mogą wpłynąć na sytuację procesową innych osób.

W odniesieniu do wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji, argument ten nie może znaleźć zastosowania. Doręczeniu drugiej stronie w trybie art. 132§1 k.p.c. nie podlega apelacja oraz pismo o uzupełnieniu braków formalnych apelacji. Nie dotyczy to wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej. Bezskuteczny upływ terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji powoduje jej odrzucenie i zakończenie procesu. Złożenie wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji

zapobiega jej odrzuceniu. Nie sposób zatem uznać, że złożenie wniosku o przywrócenie tego terminu, nie wpływa na sytuację procesową strony przeciwnej i nie wywołuje potrzeby podjęcia przez nią obrony. Wręcz przeciwnie wnioskodawca żądając przywrócenia terminu do dokonania czynności powinien przekonać Sąd o spełnieniu przesłanek do przywrócenia terminu, zaś druga strona może argumentować, dlaczego przywrócenie terminu nie powinno mieć miejsca. Skoro zatem w odniesieniu do wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej działanie drugiej strony może zostać podjęte i może wpłynąć na kierunek orzeczenia sądu, to taki wniosek musi być jej doręczony, bez względu na to, czy jest składany przez profesjonalnego pełnomocnika, czy nie. W sytuacji, gdy wniosku takiego nie doręczy profesjonalny pełnomocnik bezpośrednio drugiej stronie reprezentowanej także przez zawodowego pełnomocnika, wtedy znajduje zastosowanie art. 132 § 1 KPC (tak postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 28 maja 2015 r. III CZ 22/15).

Reasumując pismo pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 10 listopada 2016r. w części zawierającej wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji, wobec nie zawarcia w jego treści oświadczenia o doręczeniu jego odpisu drugiej stronie albo o jego nadaniu przesyłką poleconą, podlega zwrotowi na podstawie art. 132§1 k.p.c.

Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków prawnych. Skoro zatem wniosek pełnomocnika wnioskodawcy o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji został zwrócony, co oznacza że taki wniosek nie został formalnie złożony, to brak było podstaw do wydania przez Sąd I instancji postanowienia z dnia 21 listopada 2016r. O przywróceniu terminu do dokonania czynności procesowej Sąd orzeka bowiem tylko na wniosek, a nie z urzędu (art. 168 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Okręgowy uchylił postanowienie Sądu I Instancji z dnia 21 listopada 2016r. o przywróceniu terminu pełnomocnikowi wnioskodawcy do uzupełnienia braków formalnych apelacji.

Konsekwencją zwrotu wniosku o przywrócenie terminu, jest uznanie, że uzupełnienie braków formalnych apelacji 10 listopada 2016r., nastąpiło po terminie. Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych apelacji zostało uznane za doręczone prawidłowo pełnomocnikowi wnioskodawcy zarządzeniem Przewodniczącego z dniem 2 listopada 2016r. Tym samym 7- dniowy termin do uzupełnienia braków upłynął z dniem 9 listopada 2016r.

Biorąc powyższe pod uwagę apelacja wnioskodawcy od wyroku z dnia 30 sierpnia 2016r. podlega odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c., z powodu nie uzupełnienia jej braków w terminie.